

Brindley Giles

Jakub Honzík

Akademický rok 2019/2020

1 Život

1.1 dětství

Brindley Sky Giles se narodil 30. dubna 1926. Jeho rodiče byli Arthur James Sky a d Margaret Beatrice. Když byly Brindleymu čtyři roky, jeho otec opustil rodinu. Od té doby do sedmi let žil v internátní škole v Darthmouthu. Jeho matka mezitím pracovala jako zástupkyně lékaře a asistentka. Z internátní školy přešel Brindley do soukromé školy v Leytonstonu a poté na Leytonskou střední školu. Později se přesunul do Brentwoodu. Již ve škole se Brindely věnoval výzkumu a vyvinul odměrnou analýzu pro chlorid měďný. V roce 1944 se jeho matka provdala za advokáta, po kterém dostal druhé příjmení Brindely.

1.2 dospělost

Brindley studoval přírodní vědy v Cambridge a získal first class degree a stipendium do nemocniční klinické školy v Londýně, kde poprvé zveřejnil vědeckou práci: "a letter to Nature on the scintillation of stars". Po studiu se rozhodl věnovat vědě místo klinické praxi. V roce 1951 získal grant od Lékařské Vědecké Rady Spojeného království pro návrat do Cambridge jako fyziolog. Po roce začal sloužit místo ve válce v národní službě RAF (Royal Air Force). Trénoval se v Lancashiru a pracoval jako lékařský důstojník v Norfolku, poté provedl výzkum ve Farnboroughu na RAF Institutu Letecké Medicíny kde vyvinul letecké oblečení a zkoumal aspekty lidského zraku při letu. V roce 1954 se vátil do Cambridge se svými publikacemi. V roce 1958 se oženil s Lucy Dunk Bennell se kterou hrál ve smyčcovém kvartetu. Brindley se stal výzkumným členem v King's College Cambridge a hned poté se stal univezitním přednášejícím. Tou dobou se jeho výzkum věnoval výhradně zraku. V roce 1962 se stal členem Trinity College Cambridge. To léto odcestoval do Baltimoru kde potkal Hilary Richards, když se vrátil do Británie opustil svou ženu Lucy a vzal si Hilary. Poté, co přestal pracovat pro RAF pracoval s vizuálními protézami a dokázal povzbudit oblastí vyzuální kůry, čímž umožnil trochu zraku nevidomým. První pacientka dokázala po implantaci číst brailovo písmo pouze očima, ačkoli hmatem stále četla rychleji. V roce 1965 Brindely získal ocenění Fellowship of The Royal Society. Od roku 1968 do roku 1992 byl ředitelem Neurologické protetické jednotky Rady lékařského výzkumu. V roce 1969 přijal místo v institutu psychiatrie, kde se zaměřil na stimulaci chůze a kontroly močového měchýře s poraněnou míchou. Jedním z výsledků byl velice úspěšný křížový stimulator, který zůstal po 30 let od Brindelyho původního vynálezu téměř nezměněn a byl komercializován Finetechem v roce 1982. Brindelyho práce byly mnohokrát zveřejněny, jeho články zabývající se od teorie až po výzkum lidí a zvířat rozšiřovaly pohled na neurovědu. Raná studie zahrnovaly práci na mozkovém učení. Brindelyho výzkum často kombinoval teoretické poznatky o neurovědě s často důmyslným inženýrstvím. Do začátku 80. let Brindley využíval svých znalostí pro elektroejakulaci paraplegiků k zlepšení plodnosti v Anglii. Pravděpodobně nejznámější událostí v Brindleyově životě byla událost v

americké Urologické asociační konferenci v Las Vegas roku 1983. Příběh se stal virální s příchodem internetu, ale je často líčen chybně. Brindley si to připomíná takto. Chtěl představit své nové nálezy intrakavernózního injekce fenoxymetanolu pro výrobu erekce, byl připraven doplnit svou standardní prezentaci demonstrací svého dříve vstříknutého penisu - i když ne příliš zjevně - skrz jeho kalhoty. Po této demonstraci na konci prezentace se předseda zeptal, zda ukáže svůj penis odkrytý. Brindley, který předpokládal, že vyskolení urologové v publiku by tím nebyli šokováni, byl více znepokojen možnou přítomností novinářů. Poněkud váhavě a poté, co byl ujistěn, že v publiku nejsou novináři, odhalil Brindley celý rozsah svých výsledků poněkud překvapeným urologům. Událost byla oslavována řadou urologů jako jeden z nejvýznamnějších momentů v historii léčby erektilní dysfunkce.

1.3 stáří

Brindley odešel do důchodu jako profesor fyziologie ve věku 65 let, v důchodu ještě sedm let obchodoval se zdravotnickými předměty, které vyráběla jeho žena. Jednalo se o popruhy se stresovou inkontinencí, umělé šlachy a stimulatory míchy. Brindley také sledoval pacienty s implantovanými protézy na ambulanci kliniky v Královské národní ortopedické nemocnici ve Stanmore, dokud mu nebylo 70.

2 osobnost

Brindley byl málokdy konvenční. V jednom ze svých experimentů na Cambridge zkoumal obnovení rovnováhy zvířat po náhlé změně směru. V této studii dali Brindley a Hilary živého králíka do krabice a jeli s ním na nepoužívané dráze na letišti v Duxfordu. Hilary jela po okraji hlavní dráhy a z ničeho nic začala s autem kroužit dokola, po pár vteřinách se spodek krabice otevřel a Brindley fotil padajícího králíka. Hilary při experimentu musela udržet auto v rychlosti 32 km/h, která byla dostatečná pro vytvoření gravitačních sil potřebných pro experiment a při které se ještě nepřevrátilo jejich auto. Brindley byl pevně přesvědčen, že experimentátor by se měl sám vystavovat stejným procedurám, ke kterým využívá své účastníky experimentu. V jedné publikaci děkuje "dobrovolnickým subjektům za jejich spolupráci" s respektem za často bolestivé maximální kontrakce vnějšího svěrače močových cest způsobené stimulací pudendálních nervů. Brindley byl samozřejmě sám také jedním ze subjektů. Dodnes má Brindley v šourku zařízení, které přes dvacet let dodává látky způsobující erekci stisknutím tlačítka.

3 Koníčky

Brindley byl dobře známý pro svůj hudební talent. Ve své mládí nakupoval levné použité nástroje v obchodech s veteší. Jako dítě přeměnil svou první vysokorychlostní flétnu na nízku. V roce 1968 vynalezl logický fagot, nástroj s jeho vazbami převedenými z mechanického na elektrický, což vedlo k tomu, že bylo mnohem snazší hrát sekvenci vyšších not. Jeho skladby také dosáhly úspěchu, například *The Four Temperaments* (čtyři variace na téma z Schoenbergova dechového kvinteta opus 26), které se hrálo na festivalu Spitalfields a nebo také *Tyrolean Suite*, skladba představená při otevření Britské knihovny. V šestém desetiletí se Brindley ujal veteránské atletiky. Absolvoval londýnský maratón za 3 ha 1 minutu, získal bronzovou medaili na štafetách 4 400 m na mistrovství světa veteránů 1987 a poté na mistrovství světa veteránů 1991 stříbrné medaile za 2 000 metrů steeplechase a 800 metrů a další bronz za štafety 4 400 m. Brindleyova žena Hilary zemřela v roce 2011. Má s ní dvě děti a tři vnoučata. Brindley současně studuje původ falzetu a udržuje nabitý hudební rozvrh, navštěvuje koncerty a hraje v amatérských orchestrech a komorních hudebních skupinách.

4 Zdroje

<https://allanshowalter.com/2017/01/17/but-who-is-giles-brindley/>
<https://www.tandfonline.com/doi/full/10.3109/02688697.2014.925085>